

Список використаних джерел

1. Проценко Н. М. Економічна інформатика : навч. посіб. Харків, 2020. С. 30.

М. В. Булеєв, студент 52 групи факультету фізичного виховання

mbuleev97@gmail.com;

Г. І. Жара, д. пед. н., доцент, професор кафедри біологічних основ фізичного виховання, здоров'я і спорту

zhannafarm@gmail.com

Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

ПОРІВНЯННЯ ФОРМ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Вступ. Дистанційне навчання як форма організації освітнього процесу є актуальною темою сучасної освіти, яка знайшла своє місце завдяки інформаційним технологіям. Важливо зазначити, що за нелегких соціально-політичних умов, які склалися в Україні, переважна більшість закладів освіти використовує можливості дистанційного навчання для проведення занять в синхронному та асинхронному режимі. Зокрема, фізичне виховання також може бути успішно включене в дистанційну освіту.

В освітньому процесі наразі використовується безліч форм і засобів дистанційної освіти. Водночас усе частіше постає питання про ефективність тих чи інших із них. У цьому дослідженні ми розглянемо переваги та недоліки різних форм дистанційного навчання, його вплив на різні аспекти освітнього процесу, а також зосередимось на якості зворотного зв'язку між викладачами та учнями під час дистанційного навчання у закладах професійно-технічної освіти (ЗПТО). Проаналізуємо різні форми дистанційного навчання та спробуємо дати відповідь на запитання, яка із них справляє кращий вплив на фізичну підготовленість здобувачів освіти.

Мета та завдання роботи. Метою роботи є порівняльна характеристика форм дистанційного навчання, які можуть використовуватися у закладах професійно-технічної освіти для викладання фізичної культури.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення науково-методичної літератури з досліджуваної теми; порівняння практично-педагогічного досвіду викладання фізичної культури у закладах професійно-технічної освіти.

Результати дослідження та їх обговорення. Для здобувачів освіти ЗПТО фізична культура є важливою не тільки як засіб оздоровлення і підтримання належної фізичної форми, але й як необхідна умова розвитку різних груп м'язів, які задіяні під час професійно обумовлених рухів.

Для підтримання оптимального рівня фізичної підготовки під час дистанційного навчання необхідно використовувати різні інтернет-платформи, на яких проводиться навчальний процес. Дидактичні принципи організації дистанційного навчання є такими ж, як і в очному, але їх реалізація має свою специфічну особливість [2].

На даний час вчителі активно використовують декілька найпоширеніших платформ для провадження освітнього процесу, а саме:

- Google Classroom;
- Moodle;
- Zoom;
- Сайт-блог викладача на базі Google.

Заняття можуть проводитись як у синхронному, так і в асинхронному режимах. З одного боку, вказані платформи одночасно різні за дизайном, і водночас дуже схожі між собою, оскільки мають схожі недоліки та переваги у використанні. Розглянемо їх з різних точок зору.

З методичної точки зору проблемою усіх перерахованих платформ для навчання є відсутність методик побудови дистанційного формату занять в освітньому процесі. Це завдання для викладачів є абсолютно творчим і залежить лише від професійного оволодіння ними новітніми технологіями [3].

З матеріальної точки зору: підтримувати фізичний стан в домашніх умовах цілком реально, але у багатьох учнів виникає проблема забезпечення інвентарем. Наприклад, якщо постає завдання навчити учнів грати в баскетбол, волейбол, настільний теніс тощо, то далеко не кожен зможе собі дозволити придбати весь необхідний інвентар, та навіть знайти місце у себе в дома, квартирі, для виконання тих чи інших завдань.

З технічної точки зору для проведення дистанційних занять з фізичної культури, особливо у синхронному режимі, всі учні та викладачі повинні бути забезпеченими комп'ютерами, камерами, мікрофонами та стабільним доступом до Інтернету. На необхідності забезпечення рівного доступу до можливостей дистанційної освіти вказують також іноземні автори [5; 6].

З точки зору доступності «Google Classroom», «Moodle» та «сайт-блог вчителя» є досить гнучкими платформами, з ними можна працювати в асинхронному режимі, тобто учні на свій розсуд можуть вибирати місце і час виконання завдань. Це є їхньою перевагою, на відміну від платформи «Zoom», яка працює тільки в синхронному режимі, тобто повністю залежить від розкладу занять і потребує одночасного під'єднання в реальному часі.

З точки зору зворотного зв'язку платформа «Zoom» вважається найвигіднішою, оскільки оцінити набуті вміння та рівень фізичної підготовки можливо в реальному часі. На платформах «Google Classroom» та «Moodle» присутня форма зворотного зв'язку, завдяки якій можливо прикріплення своїх повідомлень, файлів. Наприклад, здобувач освіти може записати і прикріпити відео виконання рухових нормативів. Найневигіднішою платформою у цьому аспекті є «сайт-блог», адже у цьому форматі найбільш лише перегляд освітнього матеріалу, який викладає вчитель, зворотній зв'язок прямо на сайті відсутній. Як вихід із ситуації, можливий контакт з викладачем через застосунки-месенджери або електронною поштою [1].

З точки зору практичності, на нашу думку, «Google Classroom» є найпростішою платформою для використання та зручною для організації освітнього процесу, у ній присутня зручна форма зворотного зв'язку з учнями, хоча, у той же час, вона має свої обмеження у функціональності та можливостях. Втім розвиток «Google Classroom» наразі вже набуває досконалості за рахунок надання доступу у поєднанні з «Google Meet», аналогом «Zoom».

«Moodle» – друга за популярністю платформа для навчання, більш розширена, надає додаткові функції для управління курсами, оцінювання та звітності, що робить її більш універсальною. Але водночас вона доволі важка в освоєнні, має складну навігацію і при довгому використанні часто «підвисає». До того ж, в «Moodle» наявні обмеження щодо об'ємів файлів, які можна прикріпити, що утруднює зворотний зв'язок.

«Zoom», як вже зазначалося, – це платформа з «живим» спілкуванням з вихованцями, зручна для проведення онлайн-уроків в реальному часі. Залежна від матеріального забезпечення: камера, мікрофон, навушники, тощо.

«Сайт-блог» іде поряд з прогресом, імітує популярний формат ведення блогів в оздоровчо-спортивних цілях, найцікавіший формат проведення занять для молоді. Серед мінусів можна вказати те, що він вимагає додаткових зусиль для викладача у створенні якісного контенту і підтримки сайту; відсутність зворотного зв'язку [4] утруднює процес правильного формування, корекції й оцінювання набутих навичок. Натомість практичний досвід показує зростання популярності даної платформи серед учнів ЗПТО.

Отже, у роботі розглянуто різні форми дистанційного навчання. «Google Classroom» є найпростішим та зручним для організації освітнього процесу у закладах професійно-технічної освіти. «Moodle» є більш гнучкою платформою та має більше можливостей, але потребує більше часу на опанування і більш складна в доступі. «Zoom» та «Google Meet» можуть бути корисними для віртуальних зустрічей та дистанційних конференцій у синхронному режимі. Сайт-блог викладача на базі Google може бути корисним для індивідуального навчання в асинхронному режимі, як для викладача, так і для учнів. Для ефективності дистанційної освіти з фізичної культури у закладах професійно-технічної освіти важливо використовувати новий, професійно орієнтований, цікавий та зрозумілий контент, забезпечити зворотний зв'язок з учнями, використовувати різноманітні форми навчання в їх органічному поєднанні, а також враховувати індивідуальні особливості фізичного розвитку кожного учня.

Список використаних джерел

1. Баштовенко О. Нова українська школа – аксіологічні виміри професійної підготовки фахівців фізичної культури. Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Ізмаїл, 2001. С. 9–18.
2. Баштовенко О., Станєва С. Проблеми організації дистанційного навчання з фізичної культури в закладах освіти. Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету, 2001. 9–22 с.
3. Согоконь О. А., Донець О. В., Гогоць В. Д. Фізичне виховання – дистанційна форма навчання. Полтава, 2021. 120 с.

4. Ярчук Г., Баштовенко О. Місце фізичного виховання в реалізації нової реформи вищої освіти. Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Ізмаїл, 2001. С. 208–214.
5. Key Competences for Lifelong Learning. A European Reference Framework. Brussels: European Commission, 2004. 20 p.
6. Polly D., Mims C., Shepherd C. E., Inan F. Evidence of impact: Transforming teacher education with preparing tomorrow's teachers to teach with technology (PT3) grants. Teaching and Teacher Education. 2010. 26 (4), 863-870. DOI : <https://doi.org/10.1016/j.tate.2009.10.024>.

Ван Янь, здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня кафедри освітології та інноваційної педагогіки
st.elena478@gmail.com;

Н. О. Ткачова, д. пед. н., професор, професор кафедри освітології та інноваційної педагогіки
tkachna2015@ukr.net

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

ІННОВАЦІЇ В МУЗИЧНІЙ ОСВІТІ КИТАЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Музика завжди виконувала важливу роль у житті китайського суспільства, значною мірою впливаючи на всі сфери життєдіяльності народу. Зокрема, з позиції конфуціанства музичне мистецтво сприймалося як дієвий засіб управління державою, важливий фактор забезпечення гармонії в країні та Всесвіті, ефективний засіб виховання молоді як гідних громадян і моральних особистостей. Проте слід ураховувати, що до кінця XIX ст. китайська культура протягом багатьох століть розвивалася ізольовано та не була підвладною впливу західної культури. Як наслідок, на теренах Китаю тривалий час створювалися та закріплювалися сталі традиції музичної освіти, які відповідали давнім етнічним цінностям та характеризувалися яскравою самобутністю.

Суттєві зміни в музичному житті китайському суспільстві розпочалися тільки наприкінці XIX ст., коли розвиток масової інформації та інформаційних засобів спричинив поступове руйнування культурної ізоляції країни. Однак важливо відзначити, що через унікальність традиційної музичної культури та консерватизм членів китайського суспільства ці зміни відбувалися дуже повільно.